

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 16. Quinam accusari possint, aut nequeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

eodem crimine non admittatur amplius, Arg. cit. v. licet, & L. 6. c. de his, qui accusare. L. miles. ff. ad L. Jul. de adult.

3. Resp. Tertio, post litem contestatam, vel saltem post libellum, cui inscriptio facta, iudici oblatum acculator, (intellige etiam eum, qui accusare non tenebatur) si accusatio iusta est, impunè desistere nullo modo potest, juxta L. 15. §. 5. ff. ad S. C. Turpill. cit. L. miles. aurb. qui semel c. quomodo & quando; ex ea ratione: quia eo casu contracta jam est obligatio probandi delictum, & perseverandi usque ad sententiam: cum inter sit reip. accusationem ceptam non intermittere, ut si accusatio vera est, delictum, si falsa, acculator tanquam calumniator puniatur; de Lug. l. c. Reiff. num. 50. Wiestn. n. 45.

4. Resp. Quarto, quod attinet ad pœnas desistentium ab accusatione post oblatum libellum, eique factam inscriptionem, sine consensu accusati, & licentia omitrendæ accusationis, concessa à iudice ex iusta causa, dum crimen est publicum, præter indictum iis perpetuum silentium de eodem crimine posthac accusandi, de quo resp. 2. & repulsam, si pœnitentiã ducti denuò prosequi velint, juxta L. 2. ff. & L. 3. c. ad S. C. Turp. incurruunt infamiam, juxta L. 2. c. eod. damnantur in expensas compensandaque damna, juxta L. 3. c. de his, qui accus. non poss. & ad alias pœnas ejusdem S. C. Turpill. nimirum ad pœnam quinque librarum auri fisco solvendam. Dum verò crimen privatum est, ad pœnam arbitrariam à iudice infligendam, juxta L. 7. §. 1. ff. ad Senatus cons. Turp. Sylvester v. accusatio n. 8. Lessi. de injuria, L. 2. c. 30. n. 14. Wiestn. num. 14.

Quæst. 16. Quinam accusari possunt, aut nequeant?

1. Resp. Primò, regulariter & in genere loquendo accusare possunt delinquentes iudiciorum publicorum rei, tam servi, quàm liberi, sine discrimine sexus, tam Clerici, quàm Laici, tam impuberes, quàm puberes, tam minores, quàm majores, modò usum rationis sufficientem ad delinquendum habeant, & modò minoribus suis in negotiis civilibus accesserint curatores, & pupillis tutores, Lauterb. h. tit. §. 8. & Clarus cit. §. fin. q. 16. n. 1. Pitb. h. t. n. 23. Wesenb. in parat. ff. h. t. n. 10. cum communi; quamvis Lauterb. ibid. addat, hoc ipsum moribus nostris non servari ubique, ita tamen etiam, ut impuberes accusati puniantur pœna mitiore, & habita ratione ætatis & imprudentiæ, juxta c. 1. de delictis puerorum. & L. ferè. ff. de reg. jur. Dixi: regulariter & in genere loquendo; quia excipiuntur, qui accusari nequeunt. Unde

2. Resp. Secundò, accusari primò nequeunt ob defectum rationis infantes, & mente capti, seu furiosi; quia, cum se defendere nequeant, æquitatis ratio non permittit, aliquem de criminibus indefensum accusari, multò minus damnari, L. 5. c. 1. h. tit. Unde, si ante furorem deliquerint, accusatio & prosecutio illius suspenditur usque ad reditum sanæ mentis, Lauterb. l. c. qui tamen addit, aliud esse, si delictum ante furorem commissum fuerit levius, & tendebat tantum ad pœnam pecuniariam; talem enim pœnam, dum de delicto tali evidenter constat, statui, seu infligi posse, etiam ante reditum sanæ mentis, extra dubium esse, Arg. L. 1. ff. de requir. vel absent. pro quo citat Menoch. de arb. judic. L. 2. cas. 325. n. 12. Carpz. pr. crim. q. 146. num. 26.

3. Secundò, absentes nequeunt accusari in delictis gravioribus, cum effectu, ut contra eos instituaturs processus, & feratur sententia, juxta c. 1. caus. 2. q. 8. & L. 1. princ. ff. de requir. vel absent. possunt tamen accusari ad effectum, ut à iudice legitimo citentur, cit. L. 1. relatis in acta publica acculatorum nominibus, anno tali, quo accusati, & obignatis eorum bonis, ut L. 1. §. 2. Et si ad statutum diem contumaciter, seu citra purgationem non comparitionis, emanent, possunt puniri pœnâ pecuniariâ, vel aliâ arbitrariâ, etiam infamiam, ad relegationem usque, non tamen pœnâ capitis, L. 5. ff. de pœnis, & c. 8. de dolo & contum. Laterb. §. 11. loquens etiam de delictis levioribus nototiis, cum Carpz. l. c. q. 140. n. 3. quin imò, ut Reiffentf. h. t. n. 26. si citati intra annum (qui iis ad defendendum se conceditur, per L. 1. ff. & c. de requir. reis.) non compareant, bona eorum arrestata fisco remaneant, L. fin. ff. de requir. vel absent. damn. nisi contumaciam purgaverint probando legitimum non comparendi impedimentum, arg. L. 9. ff. ex quibus caus. major.

4. Tertio, accusari non possunt Reges & Principes non agnoscentes superiorem, coram quo accusatio foret instituenda; & quidem de Papa constat ex c. 13. caus. 9. q. 3. & c. 14. & 15. caus. & q. ead. De Imperatore quoque, qui propter excellentiam domini mundi dicitur, per L. 9. ff. ad L. Rhod. de jactu. Qualiter tamen is civiliter accusari possit, vide ex bulla aurea c. 5. §. 3. Principes quoque Imperii, quos habeant iudices in criminibus, adeoque apud quos accusari possint, vide apud Myler. de princip. & stat. Imp. p. 3. c. 93. n. 5. ad quem remittit Lauterb. §. 11.

5. Quarto, propter dignitatem accusari non possunt Legati Imperatoris, id est, qui provinciæ præsumunt, & qui causâ reipublicæ absunt, L. 12. pr. ff. h. t. L. 2. ff. de in jus voc. nimirum durante officio de delicto commissio, vel de delicto commissio ante legationem & officium, cit. L. 12. tenentur tamen cautionem præstare, de iudicio fisci finito aliquando officio, L. 38. §. fin. ff. ad L. Jul. de adult. De cætero aliud est, si finito officio, vel circa illud ipsum delictum commissum, vel contra jurisdictionem superioris, vel involvat privationem officii, Lauterb. §. 9.

6. Quintò, accusari nequeunt mortui; quia extinguitur crimen mortalitate, L. fin. ff. ad L. Jul. majest. nec instituta criminis accusatio peragi potest, L. 2. & 3. & ultima. c. si reus vel accusat. mort. L. 6. ff. de pub. judic. quia morte rei solvitur iudicium per L. 15. §. 3. ff. ad S. C. Turpill. Unde nec accusatio, nec pœna transit ad hæredes, etsi accusatio jam inchoata, & lis contestata, non tamen condemnatio secuta, L. 20. ff. h. t. Nisi tamen sit manifestum crimen lætæ majestatis divinx, L. 4. §. 4. t. de hæres. Lauterb. §. 12. vel etiam humanæ, L. fin. ff. ad L. Jul. majest. ubi: hoc crimine hæreditas à fisco vindicatur, nisi à successoribus purgetur.

7. Sextò, qui crimen, ortamque ex eo actionem criminalem præscripserunt, amplius nequeunt accusari, sed elapso requisito ad hoc tempore, computando à die notitiæ commissi criminis, jus accusationis, adeoque & jus inquisitionis de officio iudicis faciendæ sublatum censetur. Quantum verò temporis, & qualiter longius vel brevius pro diversitate delictorum ad hanc præscriptionem requiratur, vide satis accuratè à me tractatum, L. 2. q. 934.

Quæst.